

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

**Lähettiläänä vainottujen kristittyjen ihmisoikeus-
työssä**

Ina Kuula

**HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU**

OPINNÄYTETYÖ

02/2017

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Ina Kuula	Sivumäärä 41 ja 01 liitesivua
Lähettiläänä vainottujen kristittyjen ihmisoikeustyössä	
Ohjaava(t) opettaja(t) Ruut Kaukinen, Markus Söderlund	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Open Doors Finland ry, Miika Auvinen	
Tiivistelmä <p>Lähettiläänä vainottujen kristittyjen ihmisoikeustyössä</p> <p>Opinnäytetyössäni tavoitteena on vainottuja kristittyjä palvelevan kristillisen ihmisoikeusjärjestön, Open Doors Finland ry:n lähettilästyön kehittäminen. Koska kyseessä on Suomessa uuden järjestön vapaaehtois- ja vaikuttamistyön kehittäminen, tarpeelliseksi tutkimusmenetelmäksi valittiin kysely Open Doors -tilaisuuksien osallistujille, käyttäen kyselykaavakkeita, sekä kysely lähettiläille, käyttäen Webropol-kyselyä, joka lähetettiin sähköpostilla Open Doors -lähettiläille.</p> <p>Se, millä tavoin tilaisuuksia järjestetään ja osallistujia saadaan tulemaan tilaisuuksiin, sekä kiinnostumaan vainottujen kristittyjen tilanteesta ja heidän auttamisestaan, on uuden järjestön kehittämisen kannalta ensiarvoisen tärkeää. Järjestöjen vapaaehtois- ja vaikuttamistyön kannalta on tärkeää, minkälaisilla keinoilla osallistujia saadaan liittymään ja sitoutumaan jäseniksi, sekä aktiivisesti jakamaan omassa lähipiirissään informaatioita järjestön asioista. Markkinointi, tiedottamiskanavat, verkostoituminen muiden järjestöjen kanssa, sekä vainottujen tilanteisiin eläytymistä lisäävät kertomukset ja aktiviteetit ovat avainasemassa lähettilästyön, tai minkä tahansa ihmisoikeuksiin keskittyvän järjestötyön vapaaehtoistyön menestymisen kannalta. Opinnäytetyön tuloksia voidaan hyödyntää monenlaisissa muissakin järjestöissä myös tapahtumien järjestämisen kehittämiseen.</p> <p>Tilaaja on Open Doors Finland, vainottuja kristittyjä maailmalla palveleva kristillinen ihmisoikeusjärjestö. Open Doors Finland kuuluu osana kansainväliseen Open Doors International -järjestöön, jolla on paikallisia järjestöjä noin 70 maassa. Koska kristityt ovat tällä hetkellä maailman vainotuin uskonnollinen ihmisryhmä, Open Doors tekee merkittävää ihmisoikeustyötä, ja toimii yhteistyössä kansainvälisesti myös YK:n ja Amnestyn kanssa. Järjestö on ollut Suomessa vasta vuodesta 2015, joten vapaaehtoistyönä tehtävä järjestön esittelemistyö, lähettilästyö tarvitsee edelleen kehittämistä, jotta tietoisuus järjestöstä, sekä ihmisoikeustyö vainottujen kristittyjen hyväksi tulisi tunnetuksi.</p> <p>Tutkimusmenetelmänä käytettiin kyselyä Open Doors -tilaisuuksien osallistujille, sekä Webropol-kyselyä, joka lähetettiin kaikille Open Doors -lähettiläille Suomessa. Osallistujakysely tehtiin viides- sä erilaisessa Open Doors -esittelytilaisuudessa, joista saatiin yhteensä 41 vastaajaa. Kysymykset käsittelivät vastaajan perustietojen lisäksi esittelijän näyttämää materiaalia ja sen sisältöä, audiovisuaalista tekniikkaa ja ammattitaitoa. Kysyttiin myös osallistujan motivaatiota osallistua tilaisuuteen, sekä sitä, minkälaisia tunteita esitelmä mahdollisesti herätti. Open Doors -esittelyn sisällöstä kysyttiin, mikä osallistujan mielestä oli kiinnostavinta, ja mistä hän haluaisi vielä lisää tietoa.</p> <p>Webropol-kysely lähetettiin Open Doors -lähettiläille maaliskuussa 2017, ja sen tarkoitus oli saada tietoa, millä tavoin lähettiläs sopii ja järjestää tilaisuuksia, sekä minkälaisia esittelymenetelmiä; videoita, yksittäisiä vainottujen kertomuksia tai World Watch -listaa, hän käyttää esitellessään. Lopussa oli myös avoimia lähettilästyön kehittämistä koskevia kysymyksiä.</p>	

Kyselyjen vastaukset tuottivat kehittämisideoita, joita voidaan varmasti hyödyntää muunlaisissakin järjestöissä, joissa halutaan kehittää vapaaehtoistyötä ja motivoida osallistujia.

Asiasanat Ihmisoikeudet, vapaaehtoistyö, avustustoiminta, vaikuttaminen, vainot, tiedottaminen, kristityt, turvapaikanhakijat, avustusjärjestöt

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree Program in Civil Society and Youth Work

ABSTRACT

Author Ina Kuula	Number of Pages 42
Title As an Ambassador to Human Rights Christians who are persecuted	
Supervisor(s) Ruut Kaukinen, Markus Söderlund	
Subscriber and/or Mentor Open Doors Finland, Miika Auvinen	
<p>Abstract.</p> <p>As an Ambassador to Human Rights Christians who are persecuted</p> <p>Open Doors is a non-profit organisation focused on serving persecuted Christians through Bible & Gospel Development, Women & Children Advancement and Christian Community Restoration. Focus is serving local congregations by equipping them to pray, engage, and partner with believers who share our faith but not our freedom.</p> <p>The Envoy organized an events for the participants. They learn about countries where Christians are persecuted. They grow in knowledge about the worldwide Church, and they unite together as guards mock and demean them for being Christians. At events the envoy take an initiation into Open Doors Finland, and marketing the free Open Doors-magazine for participants.</p> <p>The survey method used a questionnaire for participants in Open Doors, and a Webropol questionnaire sent to all Open Doors ambassadors in Finland. The participant questionnaire was conducted five times in a different Open Doors demonstration, with a total of 41 respondents.</p> <p>In addition to the basic information provided by the respondent, the questions addressed the material presented by the rapporteur and its content, audiovisual technology and professionalism. The participant's motivation to participate in the event, as well as the kind of emotions the lecture might have inspired, was also asked. The content of the Open Doors tour was asked what the participant felt was the most interesting and where he would like more information.</p> <p>The Webropol questionnaire was sent to the Open Doors ambassadors in March 2017 with the aim of getting information on how the messenger fits and organizes events and what kind of demonstration methods; videos, individual persecuted stories or the World Watch list, he uses when presenting. At the end, there were also open questions about the development of messenger work.</p> <p>Responses to the questionnaires produced development ideas that can certainly be utilized in other organizations that want to develop volunteering and motivate participants.</p>	
Keywords Human Rights, Persecution, Volunteer Work, Effectivity	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
1.1 Työn tilaajana Open Doors Finland	8
1.2 Open Doors -lähettilästyö	12
2 TARVE OPINNÄYTETÖLLE	14
2.1 Lähettilästyö vapaaehtoistyönä	16
3 TAVOITTEET JA VAIKUTTAMISTYÖ LÄHETILÄSTYÖSSÄ	19
3.1 Vaikuttamistyö; mihin vielä pitäisi kiinnittää huomiota?	20
4 MENETELMÄT LÄHETILÄSTYÖN KEHITTÄMISEEN	22
5 KYSELYN TULOKSET JA NIIDEN ANALYSOINTI	23
5.1 Kyselykaavake osallistujille	24
5.2 Webropol-kysely lähettiläille	27
6 OPEN DOORS -LÄHETILÄSTYÖN KEHITTÄMISIDEAT	32
6.1 Mihin opinnäytetyötä voidaan hyödyntää?	35
7 MIKÄ ONNISTUI JA MITÄ OLISI VOINUT TEHDÄ PAREMMIN?	35
LÄHTEET	38
LIITTEET	42

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni tilaaja on ihmisoikeusjärjestö Open Doors Finland, jonka toiminta on vasta melko aluillaan Suomessa. Open Doors avustaa ja palvelee vainottuja kristittyjä ympäri maailman, ja tuottaa World Watch -listaa, eli raporttia, joka listaa maat, joissa kristittyjä eniten vainotaan tällä hetkellä. Lähettilään toimintaan kuuluvat Open Doors -esittelyt, kutsut, jäsenyyden markkinointi, kurssit, kumppanuustoiminta, sekä matkat maihin ja seurakuntiin, jossa kristityt ovat vainottuja.

Suomessa on tällä hetkellä kaksi muutakin järjestöä, jotka toimivat vainottujen kristittyjen avustamiseksi, Marttyyrien ääni ja Marttyyrikirkon Ystävät ry. Varsinaista lähettilästyötä tehdään suomessa vain Open Doorsissa, jossa painotetaan myös jäsenten positiivista mahdollisuutta tukemiseen ja auttamiseen. Myös edellämainittu World Watch -raportti, jota Open Doors tuottaa, on sellainen, jota muutkin järjestöt käyttävät tietolähteenään.

Olen tekemässä opinnäytetyön Open Doors Finland -järjestöstä, jossa olen ollut noin puoli vuotta vapaaehtoisena lähettiläänä, eli vierailemassa eri paikoissa (seurakunnissa, lähetyspiireissä, nuorten tapahtumissa ym.) esittelemässä Open Doorsin työtä ja kertomassa, miten halukkaat voivat osallistua vainottujen auttamiseen. Lähettilästoiminta on yksi osa Open Doorsissa tehtävää vapaaehtoistyötä, johon sisältyy markkinointia ja tiedottamista. Tilaisuuksia, joissa Open Doors -lähettiläät esittelevät järjestön työtä, pidetään kuukausittain kymmenisen kappaletta. Näitä tilaisuuksia järjestetään ympäri Suomea, joten lähettiläätkin ovat kotoisin eri puolilta maata. Haasteena on myös edellämainituista ymmärrettävistä syistä kokoontua säännöllisesti suunnittelemaan toimintaa Open Doors -järjestön toimistolla Kauniaisissa. Tärkeänä tavoitteenä on lisätä kiinnostusta ihmisoikeustyöhön, erityisesti vainottujen kristittyjen aseman huomioimista, sekä heidän avustamistaan maailmalla.

Järjestönä Open Doorsilla on myös oma paikkansa yhteiskunnallisena vaikuttajana ja asiantuntijana vainoihin liittyvissä asioissa. Järjestöjen rooli ja tehtävä onkin tuoda yhteiskunnallisia aiheita julkisuuteen, ja näin vaikuttaa merkittävästi myös kansalaisten kautta (Riikonen & Nyman 2015). Tällä hetkellä turvapaikanhakijoiden palautuk-

siin liittyvät kysymykset ovat esiintyneet laajalti julkisuudessa, ja on todettu, että monien kohdalla kristityiksi kääntyneet henkilöt ovat erittäin haavoittuneessa asemassa omassa maassaan.

Olen vuoden verran tutustunut myös Open Doors -järjestön työhön heidän toimistonsa kautta, sekä osallistunut yhteiselle matkalle, joka tehtiin syksyllä 2016 Egyptiin, jossa tutustuimme paikallisiin vainottuihin seurakuntiin, koptikirkkoihin, sekä paikallisiin järjestöihin, jotka avustavat vainottuja kristittyjä ja seurakuntia Egyptissä. Koptikirkot ovat osa kristinuskon ortodoksisiin kirkkoihin kuuluvaa kirkkokuntaa, joka syntyi antiikin aikana Aleksandriassa ja joka oli 300-luvulta 600-luvulle saakka valtauskonto Egyptissä. Myöhemmin, kun islam valloitti ja syrjäytti sen aseman, koptikristittyjen määrä jäi 10% koko Egyptin väestöstä.

Egyptissä tein myös matkapäiväkirjaa, josta pystyin jälkeenpäin tarkistamaan, mitkä asiat ja kohteet tulivat konkreettisesti paikallisten kristittyjen vainojen kannalta koe- tuksi ja tietoisuuteen matkan aikana. Kyseisellä matkalla oli myös suuri merkitys lähettilään työhön, jota aion jatkossakin tehdä mahdollisuuksien mukaan Open Doors Finland -järjestössä.

Egyptin tilanne viime vuosina on koptikristittyjen kohdalla kuvaava esimerkki pienen, mutta alkuperäisen vähemmistön syrjinnästä omassa maassaan. Muslimiveljeskunnan valtaannousun ja presidentti Mohammed Mursin vaikutuksesta vuoden 2011 asi- antuntijat ovat sanoneet, että vähintään 100000 koptikristittyä on lähtenyt pois maas- ta ja hakenut suojaa ja uutta elämisen mahdollisuutta mm. Hollantiin, Kanadaan, Ruotsiin ja Australiaan turvapaikanhakijoina vainon perusteella (Ruoho 90). Presi- dentti Mursin valtaannousun jälkeen 2012 monet koptikristityt eivät uskoneet vakuut- teluja kristittyjen tasa-arvoisesta kohtelusta, vaan näkivät, että maa oli siirtymässä kokonaan islamistihallintoon. Tällöin väkivaltaiset hyökkäykset heitä kohtaa lisääntyi- vät (Ruoho 99-100). Uskonnonvapauden lainmukaiset periaatteet eivät toteutuneet Egyptissä koptien kohdalla, vaikka maan johto takasi kansalaisille uskonnonvapau- den. Valtion virallinen uskonto on kuitenkin islam, ja islamilainen sharia-laki lainsää- dännön ensisijainen lähde. Tästä johtuen uskontoa käytettiin sekä syrjinnän, että oi- keudenrajoittamisen perusteena, vaikka lain olisi pitänyt kunnioittaa uskonnonvapau- den periaatteita (Ruoho 103). Koptikristittyjen kohdalla tilanne on edelleen vaikeutu- massa, vaikka ihmisoikeusjärjestöt yrittäisivät puuttua epäkohtiin. Kansainväliset jär-

jestöt, kuten Open Doors, voivat kuitenkin auttaa mahdollisuuksien mukaan maassa asuvia kristittyjä, ja tuoda julkisuuteen heidän vaikeaa tilannettaan.

Tällä hetkellä järjestöllä on kuusisataa jäsentä ja kannatusjäsentä. Lehden tilaajia on noin 3000. Ruotsissa ja Britanniassa on samanlainen malli lähettilään työssä käytössä. Tanskassa ja Norjassa on palkatut täyspäiväiset työntekijät puhujina ja lähettiläinä. Tarkoitus olisi kehittää lähettilästyötä Suomessa tavalla, jota voisi mallintaa jo olemassaolevasta, hyväksi havaitusta toimintavasta suomalaiseen kontekstiin.

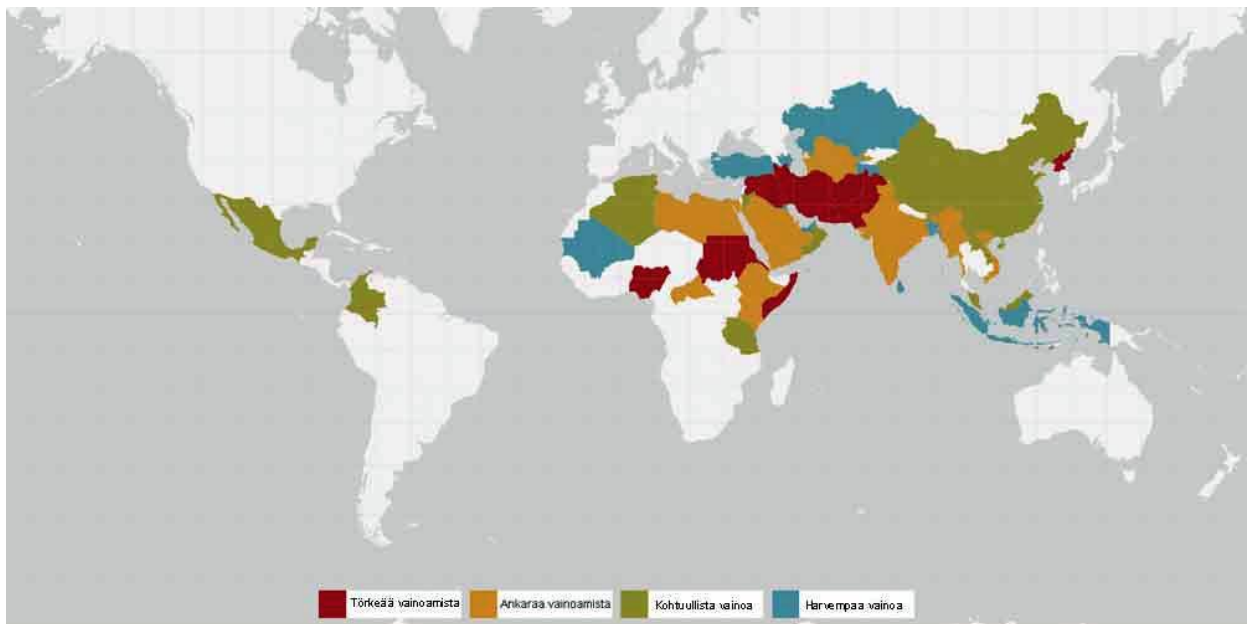
Suomen Open Doorsin ja lähettiläiden tavoite on samanlainen, kuin Open Doors Finland ry:n tavoitteet:

1. Jakaa tietoa kristittyjen uskonnonvapaustilanteesta maailmassa
2. Rukoilla vainoa kokevien kristittyjen puolesta
3. Tukea taloudellisesti ja toiminnallisesti vainottuja kristittyjä
4. Jakaa eteenpäin tietoa vainottujen kristittyjen tilanteesta

1.1 Työn tilaajana Open Doors Finland

Open Doors Finland ry toimii osana maailmanlaajuista Open Doors –järjestöä. Toiminta Suomessa käynnistyi keväällä 2015. Open Doors on vuonna 1955 perustettu kansainvälinen avustusjärjestö, joka toimii vainottujen kristittyjen auttamiseksi yli 60 kohdemaassa. Open Doors toimii ekumeenisesti, kristilliseltä arvopohjalta ja on poliittisesti sitoutumaton, ja julkaisee mm. World Watch -raporttia (World Watch Monitor 2017), josta selviää maat ja tilanteet, joissa kristityillä on erityisen vaikeaa; syrjiminen, kuolemantuomiot, eristäminen, kotien ja kirkkojen polttamiset (HS 2017). Maailmassa on tällä hetkellä 350 miljoonaa kristittyä, joita vainotaan (Pew Research Center 2014). Virallisen tilaston CSGC:n mukaan, joka juuri julkaistiin, vuonna 2016 noin 90 000 kristittyä tapettiin uskonsa takia. Kyse on vakavista ihmisoikeusluokkauksista,

ja Open Doors International tekeekin kansainvälisellä tasolla yhteistyötä mm. Amnestyn ja YK:n kanssa asian korjaamiseksi. Yli kolme viidesosaa kaikkien World Watch-listan maiden vainoista johtuu ääri-islamista. Sellaisia päiviä on harvoin, jolloin ei uutisoitaisi Lähi-Idän kriisistä.

Kuva 1. World Watch -kartta 2014

Open Doorsin tärkein tehtävä onkin kyseisissä maissa olevien aloittelevien kristillisten seurakuntien tukeminen, koska ajatellaan näin, että uudet seurakunnat myös ovat muuttamassa ympäristöään toisenlaiseksi.

Mitä vaino sitten tarkoittaa? Pastori Jukka Norvanto kuvaa vainoa kirjassaan "Vainottu" seuraavanlaisesti:

- "Usein vainon määritelmään liitetään ajatus siitä, että se on laajan yhteisön, joskus jopa kokonaisen valtiokoneiston käynnistämä ja ylläpitämä ja usein systemaattinen pyrkimys kristittyjen toiminnan lakkauttamiseksi. Se tapahtuu mm. karkottamalla kristityt tietyltä alueelta tai kokonaisesta maasta sekä vangitsemalla ja surmaamalla heitä." (Norvanto 13, 2017).

Vainoa voidaan osittain kuvata myös termeillä: ”Sosiaalinen häirintä”, joka tarkoittaa laeista riippumatonta uskonnonharjoituksen estämistä, tai termillä: ”Hallituksen häirintä”, johon liittyvät uskonnon harjoituksen kiellot tai rajoitukset lainsäädännössä, esimerkiksi julkisen saarnaamisen rajoittaminen (Niiranen 2014).

Käsite vaino tulee esille myös kansainvälistä suojelua koskevissa päätöksissä, jossa joudutaan tutkimaan, ketkä turvapaikanhakijoista saavat myönteisen, ketkä kielteisen päätöksen. Turvapaikka eli pakolaisasema myönnetään, jos henkilöllä on perusteltu syy pelätä vainoa kotimaassaan. Vainoksi syiksi määritellään seuraavat asiat: alkuperä, uskonto, kansallisuus, tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään kuuluminen tai poliittinen mielipide. Tähän kuuluu lisäksi myös se, että turvapaikkaa hakevalla henkilöllä ei ole pelkonsa vuoksi halua turvautua kyseisen valtion suojeluun. Myös naisiin sukupuolen perusteella kohdistuva vaino on syy, jonka perusteella turvapaikka voidaan myöntää. Tämä peruste voidaan yhdistää syihin, jotka ovat yhteiskunnallisia (Maahanmuuttovirasto 2017).

Tällä hetkellä, kun Eurooppaan ja myös Suomeen on tullut Syyriasta, Irakista ja Afganistanista paljon turvapaikanhakijoita, heidän joukossaan on myös kristityksi kääntymisen takia omassa maassaan vainotuiksi joutuneita henkilöitä. Open Doors on myös omalta osaltaan auttamassa maassamme olevia, tänne muualta pakenevia kristittyjä. Suomen maahanmuuttovirastossa tarvitaan asiantuntijuutta uskontoon ja vainoihin liittyvissä kysymyksissä, joten myös Open Doors on aktiivisena apuna ja asiantuntijana omalta osaltaan näissä kysymyksissä (Kirkko & Kaupunki 3/ 2017).

Vainoja kristittyjä kohtaan esiintyy Syyriassa, Irakissa ja Afganistanissa, mutta huomattavasti myös Pakistanissa, Intiassa, Sudanissa, Nigeriassa, Egyptissä, Somaliasa, Jemenissä ja Keniassa. Pohjois-Korea on edelleen vainojen osalta edelleen ykkösen. Vainoa ei esiinny Euroopassa, Amerikassa, Saharan etelänpuoleisessa Afrikassa ja Australiassa. Miksi? Yhteistä näille alueille on se, että niillä on pitkä kristillinen historia, tai se, että näiden maiden väestön enemmistö kuuluu johonkin kirkkokuntaan (Niiranen 2014).

Toimiva, maakohtainen ihmisoikeuspolitiikka olisi yksi keino ehkäistä myös pakolaisuuden syntyä niissä maissa, joissa uskonnolliseen vähemmistöön kuuluvat kansalaiset kokevat maansa sisällä syrjintää tai vainoa (Ulkoasiainministeriön julkaisuja 7/2009 50). Haasteina usein näiden kriisien kohdalla on puuttua ulkopuolelta käsin maan sisäiseen politiikkaan, mm. maissa, joiden politiikka on islamistinen ja joissa on sharia -laki.

YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa, 18. artiklassa sanotaan:

”Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus; tämä oikeus sisältää vapauden uskonnon tai vakaumuksen vaihtamiseen sekä uskonnon tai vakaumuksen julistamiseen yksin tai yhdessä toisten kanssa, sekä julkisesti että yksityisesti, opettamalla sekä harjoittamalla hartautta ja uskonnollisia menoja.”

Järjestön toiminnan tavoitteena on vahvistaa ja varustaa vainon keskellä eläviä seurakuntia, vahvistaa ja kouluttaa vainon kohteeksi joutuvia kirkkoja ja jakaa tietoa ja rohkaista avustustyöhön niin sanotuissa vapaissa maissa toimivia seurakuntia. Paikallisyhteisöt saavat tulonsa jäsenmaksuista ja lahjoituksista, sekä osittain myymällä kirjallisuutta ja cd-levyjä. Open Doors Finland ry:llä on tällä hetkellä 2,5 palkattua työntekijää; toiminnanjohtaja, sekä sihteeri ja tiedottaja-markkinointihenkilö. Open Doorsin paikallisia järjestöjä toimii tällä hetkellä yli 70 eri maassa, joissa osassa tehdään myös samanlaista lähettilästyötä kuin täällä Suomessa.

Open Doors -lähettilään tehtävänä on kertoa maailman vainottujen kristittyjen tilanteesta yksittäisten henkilöiden kertomusten, videoiden, World Watch -listan ja avustamistyöhön liittyvien osallistumismahdollisuuksien avulla, ja hän markkinoi myös ilmaista Open Doors -lehteä, jota voi tilata, ja joka ilmestyy joka toinen kuukausi. Lähettilästyö on Open Doors -toimintamuotona vapaaehtoistyötä, sekä vaikuttamistyön piiriin kuuluvaa esittelytyötä. Open Doors -lähettiläinä, eli toiminnan esittelijöinä tehdään työtä vapaaehtoisesti, mutta hakeminen lähettilääksi tapahtuu haastattelujen kautta. Työn sisältöön kuuluvat myös turvallisuusasiat, joten lähettilään täytyy ensin käydä laajaa, kansainvälistä materiaalia sisältävä lähettiläskurssi. Koulutuksia ja yhteistapaamisia järjestetään noin neljä kertaa vuodessa, minkä lisäksi voidaan osallistua yhteisille matkoille maihin, joissa kristityt ja seurakunnat ovat vainottuja. Matkoilla tutustutaan paikallisiin järjestöihin, (jotka myös avustavat paikallisia, vainottuja kristit-

tyjä ja seurakuntia) sekä paikallisiin kristittyihin ja seurakuntiin, joita yksilöllisesti tuetaan ja avustetaan.

Suomessa Open Doors -lähettiläs kyselee ja järjestää itse tilaisuudet, joissa hän voi esitellä Open Doorsin toimintaa ja kertoa vainottujen tilanteesta. Hän koostaa esitelmämateriaalin itse, Open Doors -videot, kertomukset, maakohtaiset tiedot ym. ja lainaa järjestöltä tarvittavat laitteet tilaisuuteen. Tilaisuudessa jaetaan myös uusinta materiaalia, lehtiä, esitteitä ym., sekä tarjotaan mahdollisuutta liittyä jäseneksi, tai osallistua esim. matkoihin.

1.2. Open Doors-lähettilästyö

Open Doors -lähettilään tehtävään voi kuulua myös osallistuminen erilaisiin tilaisuuksiin, joissa kerrotaan vainottujen kristittyjen tilanteesta eri järjestöjen, kuten esimerkiksi Marttyyrien ääni ja Evankelinen allianssi, sekä Open Doors Finlandin omien tilaisuuksien kautta. Tapahtumien tarkoituksena on levittää tietoa vainotuista kristityistä maailmalla ja heidän auttamisestaan laajemmallekin joukolle, ja virittää keskustelua eri järjestöjen ja asianosaisten kanssa.

Osallistuin syksyllä 12.11.2016 IDOP-tilaisuuteen (International Day Of Prayer), jossa oli mm. kristittyjen ihmisoikeuksista puhumassa poliitikko Eija-Riitta Korhola, sekä Open Doorsin toiminnanjohtaja Miika Auvinen. Tapahtuma oli Johanneksen kirkossa, ja yleisössä oli useita kristittyjä turvapaikanhakijoita mm. Afganistanista ja Irakista. 22.10.2016 oli Helsingissä Evankelisen allianssin järjestämä Usko- ja sananvapausseminaari "Mitä saa sanoa?", joka käsitteli myös kristittyjen ihmisoikeuksia. Olin itse paikalla Open Doors -lähettilään roolissa kampanjoimassa Open Doorsin työtä; ilmaista lehdentilausta, sekä kannattajajäsenyyttä järjestössä. Tilaisuudessa oli puhumassa myös juristin ominaisuudessa Nancy Lefevre Ranskan Evankelisesta Allianssista. Seminaarissa käsiteltiin mm., mitä mahdollisuuksia ihmisoikeussopimukset ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisut antavat kristityille sananvapauden osalta kouluissa, työpaikoilla, seurakunnissa ja julkisuudessa. Ranskan Evankelinen

Allianssi on julkaissut kirjasarjan "Libre de le dire" (Vapaus sanoa), jossa on kerrottu uskonnon- ja sananvapaudesta yhteiskunnan eri osa-alueilla. Open Doorsin tehtäviin voi tulevaisuudessa kuulua myös länsimaihin liittyvä ja kristittyjen syrjimistapauksista kertova informaatio.

Osallistumiseni lähettilään tehtävässä 24.-26.3.2017 järjestettyyn "Minun nimeni tähden"- Vainottujen kristittyjen viikonloppuun Kauniaisissa motivoi merkittävästi opin- näytetyöni tekemiseen lähettilästyön kehittämisen kannalta. Olin yhdessä kahden muun Open Doors -lähettilään kanssa lanseeraamassa Secret Church -salaisen seurakunnan kokoontuminen- eläytymisdraama-aktiviteettia osallistujille, eli näin saimme tutustua tekemisen kautta uuteen Open Doorsin lähettilästyön materiaaliin (kuva 2.).

Kuva 2. Secret Church -opas lähettiläille.

Secret Church -draamametodissa viedään osallistujat vinkkien perusteella yhteiseen tilaan, jossa heille annetaan ohjeita. Tapahtuman järjestäjät ovat erilaisissa rooleissa, joiden kautta he ohjaavat tilaisuuteen osallistujia. Osallistujat ovat itse ikään kuin vainottuja kristittyjä salaisessa tapaamisessa, maassa, jossa kristityt ovat ahtaalla. Ollaan hiljaa pimennettyjen verhojen takana, rukoillaan, lauletaan tuttuja hengellisiä lauluja ja keskustellaan hiljaisesti. Tapahtumaan voidaan lisätä jokin yllättävä tapahtuma ("sotilaan" koputus oveen), joka saa ryhmän varautumaan ja piiloutumaan. Kauniaisten Secret Church -tapahtumaa, jossa olin osallisena, voidaan pitää onnistuneena, joten toimintamenetelmää kannattaisi tulevaisuudessa kehittää ja laajentaa erilaisille kohderyhmille sopiviksi.

2 TARVE OPINNÄYTETÖLLE

Open Doors Finland on ollut Suomessa vasta noin puolitoista vuotta, joten tiedotus ja markkinointi ei ole ehtinyt vielä tavoittaa niin paljon sellaisia ihmisiä, jotka haluaisivat kuulla Open Doorsin työstä vainottujen rinnalla, tai liittyä jäseneksi järjestöön. Toimintaa voisi kehittää niin, että löydettäisiin uusia keinoja tiedottaa Open Doorsista niin, että olisi halukkuutta tilata kerran kuukaudessa ilmestyvää lehteä tai pyytää tilaisuuksiin esittelemään järjestön työtä. Kiinnostavaa Open Doors-työssä on myös se, miten vähän Suomessa nuoret ihmiset tietävät kristittyjen tilanteesta, vaikka kristityt ovat suurin ihmisryhmä maailmassa, jota vainotaan. Koska Open Doors on ihmisoikeusjärjestö, olisi toivottavaa, että tieto kristittyjen syrjimisestä ja vainoista tulisi laajemmin tunnetuksi. International Society of Human Rights -järjestön mukaan kaikista uskontoja takia vainotuista maailman ihmisistä kristittyjen osuus on jopa 80 prosenttia. Suomen Amnesty ja Ihmisoikeusliitto tekevät laajaa ihmisoikeustyötä, mutta varsinaisesti kristittyihin kohdistetuista vainoista ei juurikaan näissä järjestöissä puhuta. On hyvä, että Open Doors on keskittynyt palvelemaan ja auttamaan juuri kristittyjä, jotka Watch List 2017). Esimerkiksi Sudanissa islamilaiset janjaweed-joukot ovat surmanneet jopa n. 1,5 miljoonaa kristittyä. WEA:n YK:lle tekemän raportin mukaan nykyään arviolta 200 miljoonaa kristittyä kärsii jonkinasteisesta vainosta (WEA, World Evangelical Alliance 2015). Aivan tarkkoja arvioita kristittyjen kuolemien määrästä on vaikea saada. Professori Thomas Schirrmacher (WEA 2015) arvioi määrän olevan vuodessa 7 000–8 000. Open Doors esittää arvion olevan n. 1 200 kristittyjen marttyyrikuolemaa vuodessa. Marttyyreiksi voimme kutsua henkilöitä, jotka ovat kuolleet uskonnollisen vainon kohteena. Sana ”marttyyri” tulee kreikan kielen sanasta martýros, joka tarkoittaa todistajaa. Ensimmäiset vainojen uhrit kokivat kuoleman vain kymmenen vuotta sen jälkeen, kun Jeesus oli kuollut ristillä. Historian kirjat kertovat, että kristinusko levisi ensimmäisinä vuosisatoina merkittävästi vainojen ja marttyyrikuolemien johdosta. He eivät kuitenkaan ehdoin tahdoin halunneet kuolla tällä tavoin (Otavan Opisto 2015).

Uutena vaikuttamistyön toimintamallina on suunniteltu edellämainittu Secret Church-eläytymistoimintamalli, joka on juuri äskettäin käännetty englannista suomeksi. Lähettilästoiminnassa sitä voitaisiin käyttää mm. nuorten tapahtumissa; kouluissa, seu-

rakuntien leireillä tai ripareilla. Samantapaista, draamallista, eläytyvää harjoitusmallia käyttää Rauhankoulu, jonka kasvatustoimintaan se kuuluu yhtenä toimintamuotona. Myös tilaisuuksien järjestämiseen ja sopimiseen voisi löytyä vielä käyttämättömiä keinoja. Vainoista kertominen yleensä voit aiheuttaa joissain ihmisissä ahdistavia ja negatiivisia tunteita, joten Open Doorsin kehittämistyössäkin halutaan ensisijassa antaa osallistujille halu auttaa ja vaikuttaa omalta osaltaan, joko osallistumalla taloudelliseen auttamistyöhön, kirjoittamalla kirjeitä vainotuille Open Doorsin kautta, osallistumalla matkoihin tai vaikka rukoilemalla vainottujen puolesta.

Tarvetta opinnäytetyölle, joka tähtää Open Doors -lähettilään työn kehittämiseen, voidaan perustella järjestön tunnettavuuden lisäämisen, sekä voimakkaamman jäsenhankinnan perusteella. Uusi järjestö tarvitsee tuekseen mallin, jonka kautta lähettilästyö tuo innostuneita osallistujia, ja tätä kautta uusia maksavia jäseniä järjestöön. Tärkein tavoite on kuitenkin järjestön jakaman tiedon tehokkaampi leviäminen vainottujen tilanteesta maailmalla.

Tilaisuuksien varaaminen on osa lähettilästyötä, joten siihenkin voisi kehittää uusia malleja ja keinoja, joilla voisi kartoittaa erilaisia tapahtumia, seurakuntia, paikkoja ja henkilöitä, jotka olisivat jo valmiiksi kiinnostuneita Open Doors -tilaisuuksien järjestämiseen. Toinen tarve liittyy varmasti myös uusien lähettiläiden saamiseen ja koulutautumiseen, joka vaatii myös koordinoitua ja aikaa järjestössä vapaaehtoistyön kehittämiseen. Varsinainen kehittämistyö koskee kuitenkin itse Open Doors -lähettiläiden työtä, eli järjestön esittelemistä, ja keinoja, jotka helpottavat tilaisuuksien järjestämistä, niiden onnistumista, sekä vaikuttamis- ja tiedottamistyötä. Opinnäytetyötä voi hyödyntää mahdollisesti myös muissa järjestöissä, joissa vapaaehtoistyön kautta järjestetään tapahtumia, ja joissa vapaaehtoisten kouluttaminen, ja vaikuttamistyön kehittäminen on päällimmäinen tavoite.

2.1 Lähettilästyö vapaaehtoistyönä

Sytä, miksi vapaaehtoistyötä tehdään Open Doorsissa lähettilään roolissa, on varmasti useita. Anne Birgitta Yeungi on tutkimukseensa haastatellut ihmisiä, jotka luettelivat vapaaehtoistoimintaan lähtemiseensä seuraavanlaisia motiiveja; halu auttaa lähimmäisiä ja solmia sosiaalisia suhteita, sekä uusien asioiden kokeileminen (Hiilamo 2007). Teologian tohtori Tapio Leskinen esitti väitöskirjassaan Globaalin auttajan arvot ja moraali, että on olemassa neljä erilaista syytä tehdä vapaaehtoistyötä (Leskinen 2003). Hänen mukaansa on neljä eri ihmisryhmää; globaalit altruistit, yksilölliset altruistit, sovinnaiset altruistit ja egoistit.

Valtiotieteiden tohtori Heikki Hiilamo esittää kirjassaan, että näille ihmistyypeille on omat syynsä ja arvonsa tehdä vapaaehtoistyötä; globaaleille altruisteille vapaaehtoistoiminnan lähtökohtana ovat autettavien tarpeet, yksilöllisille altruisteille on tyypillistä etsiä toiminnasta vastavuoroisuutta tai omaa etua ainakin välillisesti, sovinnaisille altruisteille omien arvojen ja perinteiden edistäminen ovat tärkeitä, kun taas egoistinen vapaaehtoistoimija etsii välitöntä hyötyä itselleen. Vaikkakin nämä motivaation lähteet on hyvä tunnistaa, voidaan myös esittää muunlaisiakin motivaation lähteitä, jotka voivat lähteä henkilön omasta, henkilökohtaisesta hengellisestä elämästä ja syistä, jotka eivät aina ole yksiselitteisiä. Kristillislähtöinen vapaaehtoistyö voidaan selittää edellämainitun kaltaiseksi, jolloin Leskisen ja Hiilamon esittämiä syitä ei voida täysin sisällyttää ja lokeroida tiettyihin ihmistyyppeihin kuuluviksi. (Laimio & Välimäki 19-20). Koska Open Doors on kristillinen avustus- ja ihmisoikeusjärjestö, vapaaehtoistyön lähtökohtana ovat arvot, jotka pohjautuvat kristilliseen uskoon ja etiikkaan: usko, toivo ja rakkaus. Vapaaehtoistyössä ne näyttäytyvät lähimmäisenrakkautena, pyyteettömyytenä, tasavertaisuutena ja myötätuntona tarvitsevia kohtaan (Evl.kirkon sakasti 2015). Kristilliset järjestöt halutaan usein lokeroida omaan uskonnolliseen lokeroonsa, mutta sellaisilla järjestöillä, kuten Open Doors, on oma paikkansa puolustaessaan vähemmistössä olevia, syrjittyjä ihmisiä useissa eri maissa, joissa ihmisoikeuksia ei juurikaan arvosteta. Henkilö, joka omaa kristillisen arvomaailman, lähtee usein tekemään vapaaehtoistyötä järjestöön, jonka toiminta pohjautuu samanlaiseen, kristilliseen arvomaailmaan. Huomioita voidaan myös tehdä siitä, että vapaaehtoiseksi työntekijäksi kristilliseen järjestöön harvemmin lähtee henkilö, jolla ei ole kris-

tillistä vakaumusta. Monilla syy lähteä vapaaehtoistyöhön voi olla myös se, että siitä saa iloa, oppimista, ystäviä ja saa tutustua vieraisiin kulttuureihin. Kutsun vapaaehtoistyöhön on myös usein esittänyt joku läheinen ihminen. Kristillisessä vapaaehtoistyössä, kultaisen säännön mukaan ihminen haluaa tehdä samoin toisille ihmisille, kuin toivoo tehtävän itselleen. Hän haluaa jakaa saamaansa Jumalan rakkautta eteenpäin toisille, ja edistää oikeudenmukaisuutta ja tasa-arvoa (Hakkarainen & Kontinen 2008).

Koska Open Doors -lähettilästyö on vapaaehtoistyötä, on järjestön kannalta tärkeää, millä tavoin lähettiläiksi valittuja henkilöitä sitoutetaan työhönsä. Vapaaehtoistyöstä voi myös kiinnostua sellaisen motivaation omaava henkilö, joka ei ole riippuvainen siitä, kuinka paljon hän saa ulkoapäin järjestöltä tukea ja sitouttamista vapaaehtoistyöhönsä. Tietyt asiat on kuitenkin hyvä muistaa laadukkaan vapaaehtoistyön toteuttamisen kannalta järjestössä. Ensisijaista on se, että tehtävät ja tehtävänanto on selkeä. Jos tehtävät näyttäytyvät tekijälle epämääräisinä ja epäselkeästi annettuina, vapaaehtoistyöntekijän motivaatio saattaa laskea, koska heikko työnkuva voi aiheuttaa epävarmuutta tekijässä (Laimio & Välimäki 25-45). Lähettilään työ on näyttäytynyt selkeänä, vaikkakin työnkuvaa voisi vielä täsmentää erilaisiin tapahtumiin ja tilaisuuksiin sopivaksi. Luovuutta toki tarvitaan, jotta jokainen voi omalla persoonallaan tuoda esittelyihin omat lahjansa ja erityispiirteensä.

Haasteena näyttäytyvät myös lähettiläiden resurssit osallistua esittelijöinä moninaisiin tilaisuuksiin. Useat lähettiläistä ovat aktivoituneet jo muutenkin erilaisissa kristillisissä vapaaehtoistehtävissä, joten perhe-elämän, työn ja vapaaehtoistehtävien sovittaminen ajallisesti ei ole helppoa. Lähettilästyö vaatii sekä tilaisuuksien varaamista, yhteydenottoja sähköpostilla ja puhelimitse, sekä tilaisuuksiin valmistautumisen, että niiden pitämisen paikanpäällä. Myös jälkiraportointi vie oman aikansa.

Koulutus vapaaehtoistyön alkaessa on Open Doorsin lähettilästyössä välttämätöntä. Koulutusta täytyy myös päivittää puolivuositain yhteistapaamisissa, sekä kirjallisessa muodossa kuukausittain. Puolivuositaisissa koulutuksissa jokainen lähettiläs tuo myös omia kokemuksiaan yhteisesti jaettavaksi, ja voi antaa toimivia vinkkejä tehtä-

viin uusille lähettiläille. Open Doors -lähettiläskoulutuksessa on kansainvälinen koulutusmalli taustalla, joka on koettu toimivaksi myös Suomessa. Koulutus alkaa perehdyttämällä, joka tapahtuu esimerkein ja yhdessä tehden. Lähettiläät jakavat tietoa, jonka täytyy vakuuttaa ja olla ajankohtaista. Kansainvälisillä Open Doors -sivuilla on painavaa tietoa, jonka perusteella lähettiläs voi halutessaan opiskella tarvittavat maakohtaiset tiedot vainojen vakavuudesta, kriiseistä ja kristittyjen tilanteesta kyseisillä alueilla (Open Doors International).

Vapaaehtoisten lähettiläiden ohjaus ja tuki ovat avainasemassa, jotta Open Doors -lähettiläs ei jää yksin tehtäviensä kanssa. Lähettiläät asuvat eri puolilla Suomea, ja järjestön ainoa toimisto sijaitsee pääkaupunkiseudulla, joten työ on hyvin itsenäistä ja tavallaan irrallistakin. Olisi hyvä, jos tukea saa myös lähellä asuvilta toisilta läheteiltä, joiden kanssa voi yhdessä suunnitella ja pitää tilaisuuksia. Myös se, että vapaaehtoistyöntekijöitä huomioidaan henkilökohtaisesti aika-ajoin, on tärkeää. Jos tarvitaan jotain tiettyä tilaisuutta varten esimerkiksi soitto- tai laulutaitoista henkilöä, on hyvä etukäteen kartoittaa, minkälaisia taitoja ja erityislahjoja vapaaehtoisella lähettiläällä on, jotta tiettyihin tapahtumiin voi pyytää henkilökohtaisesti näitä taitoja omaavaa vapaaehtoista. Näin vahvistettaisiin myös sitoutumista ja motivaatiota tehdä työtä omista taidoista käsin.

Vapaaehtoistyön ohjaamiseen kuuluu myös Open Doors-järjestössä säännöllinen yhteydenpito lähettiläisiin; kuulumisien kyseleminen, positiivinen palautteenanto tapahtumista, sekä hänen arvokkaan panoksensa huomioonottaminen järjestön menestymisessä. Vapaaehtoisten elämäntilanne saattaa joskus myös muuttua, jolloin lähettilästehtävän kannalta työpanos ei ehkä voi olla enää samanlainen. Järjestössä annetaan tilaa muutostarpeille myös vapaaehtoisen kohdalla (Laimio & Välimäki 36). Pienessä järjestössä ongelmana voi olla se, että muutaman palkatun työntekijän kontolla on niin paljon muita järjestöön liittyviä välttämättömiä perustehtäviä, että aina yhteydenpito vapaaehtoisiin ei näyttäydy tarpeeksi konkreettisesti. Myös vapaaehtoisten lähettiläiden on huomioitava haasteet, ja tuettava omalta osaltaan järjestön toimintaa, ja puntaroitava omaa motivaatiota tärkeässä ihmisoikeustyössä.

Vapaaehtoistyön seuranta on sitä tärkeämpää, mitä tavoitteellisempaa toiminta on. Koska resursseja on tunnetusti vähän, mittaavia näyttöjä toiminnan mukanaan tuomista hyödyistä on hyvä myös aika ajoin seurata (Laimio & Välimäki 45). Työn ja tilaisuuksien onnistumisen seuranta tapahtuu sähköisesti raportoiden Open Doors -järjestössä niin, että tilaisuuksien kävijämäärät, jäsenhankinta, lehtitilaukset, kirja- ja cd-myynnit raportoidaan sihteerille kuukausittain. Myös kuvaus siitä, millainen tunnelma tilaisuudessa oli, on tarpeellista merkitä raporttiin.

3 TAVOITTEET JA VAIKUTTAMISTYÖ LÄHETILÄSTYÖSSÄ

Open Doorsin tavoitteet ovat edelleen järjestönä, sekä lähettiläänä seuraavat:

1. Jakaa tietoa kristittyjen uskonnonvapautilanteesta maailmassa
2. Rukoilla vainoa kokevien kristittyjen puolesta
3. Tukea taloudellisesti ja toiminnallisesti vainottuja kristittyjä
4. Jakaa eteenpäin tietoa vainottujen kristittyjen tilanteesta

Open Doors -lähettiläiden tavoitteet seuraavat luonnollisesti näitä Open Doors -järjestön tavoitteita. Tavoitteet eivät ole välttämättä täysin samanlaisia, kuten useissa muissa avustamisjärjestöissä, joissa menestystä usein mitataan jäsenkannatuksessa, tai kun vaikuttavuutta pyritään todentamaan monenlaisilla mittareilla. Koska Open Doors on kristillinen ihmisoikeusjärjestö, tavoitteet ovat sidoksissa kristillisiin arvoihin ja sen myötä myös sisäiseen, hengelliseen vapaaehtoistyöntekijöiden kutsumukseen ja motivaatioon. Motivaatio voi olla korkea, vaikka tulosta ei näyttäisi heti syntyvän.

Jos liittyy Open Doors -jäseneksi, saa joka toinen kuukausi kotiinsa lehden ohessa myös rukouskalenterin, jossa on esitelty maat, seurakunnat ja kristityt, joiden puolesta voi itsekseen tai yhdessä ystävien kanssa rukoilla. Rukous on yksi kristillisen järjestön merkittävää vaikuttamistoimintaa. Tavoiteltavaa olisi myös, että paikkakunnille ja seurakuntiin muodostuisi yhteisiä rukouspiirejä, joissa rukouksen kautta vaikutettaisiin vainottujen kristittyjen auttamiseksi. Open Doors -lähettiläs voi olla avainasemassa ja yhteyshenkilönä rohkaisemassa esittelyihin tulevia kiinnostuneita ihmisiä kokoontumaan säännöllisesti yhteen, ja mahdollisuuksien mukaan rukoilemaan rukouskalenteria apuna käyttäen vainottujen ja syrjittyjen puolesta. Esimerkiksi syyskuussa 2017 rukouskalenterissa rukoillaan Sri Lankan ja Libyan haastavassa tilanteessa olevien kristittyjen rohkaisemiseksi (liite 3.). Kaikki tavoitteet liittyvät myös siihen, minkälainen tapa toimia vie tietoa vainottujen tilanteesta eteenpäin, ja miten saadaan taloudellisesti tuettua heitä, tai minkälaista avustustoimintaa edistetään vainottujen kristittyjen auttamiseksi.

3.1 Vaikuttamistyö; mihin vielä pitäisi kiinnittää huomiota?

Jos aiomme vaikuttaa ja saada tuloksia Open Doors -järjestössä lähettilästyötä tekemällä, vaikuttamissuunnitelma on yksi keino tehdä systemaattista suunnittelutyötä. Kysymykset, kuten: Ketkä ovat niitä henkilöitä ja ryhmiä, joihin vaikuttamalla tavoitteet toteutuisivat? Voimmeko vaikuttaa mielipiteisiin esim. sosiaalisessa mediassa, tai mielipidekirjoituksilla lehtiin? Mitkä ovat pitkän ja lyhyen tähtäimen tavoitteet? Mitä vaikutuksia odotamme, kun toimimme? (Ilvonen 23). Itsenäinen tiedon hankinta kuuluu myös vapaaehtoiseen vaikuttamistyöhön (Ilvonen 11). On seurattava aktiivisesti eri medioita, joista lähettiläs saa uusinta tietoa ympäri maailmaa tapahtuneista järjestön toimintaan liittyvistä asioista. Tieto lisää lähettilään ja esittelijän vakuuttavuutta hänen pitämissään tilaisuuksissa. Yleisökysymyksiä esitetään usein, ja osallistujat toivovat, että lähettiläs osaa vastata heille vaikeisiinkin kysymyksiin luotettavasti.

Koska Open Doors Finland on osa kansainvälisen järjestön kokonaisuutta, ovat perusvaikuttamiskeinot jo hyvin esiteltynä kansainvälisissä julkaisuissa ympäri maailman. Toki Suomessa voi olla erilaiset käytännöt järjestön kannalta johtuen monista eri asioista, kuten yhteistyökumppaneista, kansalaisten luonnetypistä, yleisestä poliittisesta ilmapiiristä tai muusta maahamme liittyvästä ajankohtaisesta ilmiöstä. Suomessa on pienen, uuden järjestön aluksi melko haastavaa tuoda itseään tunnetuksi verrattain pienellä budjetilla. Aktiivinen, moniin eri tilaisuuksiin osallistuva toiminnanjohtaja, hyvät verkostot ja yhteistyökumppanit, positiiviset haastattelut eri medioissa, tiedotustilaisuudet, muutamien lähettiläiden mielipidekirjoitukset ja lähettiläiden aktiivinen toiminta ovat näitä vaikuttamiskeinoja, joita onkin jo ahkerasti käytettyjä vaikuttamiskeinoja järjestössä. Jos uusi järjestö saisi jalansijaa vakiintuneena järjestönä ja vierailijana esim. kristillisissä tapahtumissa, seurakunnissa ja kouluissa, vaikuttamistyö mahdollistuisi huomattavasti. Tämä voisikin olla yksi niistä keinoista, joilla saadaan avattua myös vaikuttamisen väylä muullekin yleisölle; ihmisoikeustapahtumat, kansalaisfoorumit ja yleisen, kansainvälisen avustustyön forumit.

Järjestöjen vaikuttamistyössä missio ja visio näyttäytyvät erityisen tärkeänä järjestön tavoitteiden ja strategian kannalta. Missio kertoo siitä, missä asioissa järjestö on mukana tai mitä varten se on olemassa. Kysymykset: mitä, kenelle, mitä ja miksi, kuvaavat mission tavoitteita. Missiolla voidaan kiteyttää ja viestittää helpolla tavalla järjestön tahtotilaa. Visio taas kertoo toiminnan toivotusta tilanteesta, eli siitä, millainen järjestö haluaa olla tulevaisuudessa, esimerkiksi vuonna 2020. Voimme kuvitella, miten järjestö on menestynyt tällöin, ja miten se on toteuttanut suunnitelmansa onnistuneesti (Heikkala 184). Olisikin toivottavaa, että järjestö kirjaisi oman missionsa ja visionsa selkeästi sidosryhmineen niin, että sen arvot, toiminta-ajatus, intressit ja tarpeet ovat nähtävissä sekä ulospäin, että sisäisessä viestinnässä työntekijöille ja vapaaehtoisille toimijoille (Heikkala 186).

4 MENETELMÄT LÄHETILÄSTYÖN KEHITTÄMISEEN

Suunnittelin opinnäytetyötäni varten tutkimusmenetelmää, joka auttaisi saamaan tietoa siitä, ovatko ihmiset kiinnostuneita vainottujen kristittyjen tilanteesta maailmalla, tai mitä mieltä osallistujat ovat Open Doors -lähettiläiden pitämistä tilaisuuksista, sekä miten he kokevat ne. Mietimme yhdessä toiminnanjohtajan ja opinnäytetyövalmentajan kanssa ensin kyselyä, joka olisi lähetetty kaikkiin Suomen evankelisluterilaisiin seurakuntiin esimerkiksi kirkkoherroille ja lähetyssehteereille. Olisin kysellyt Webropol-kyselyllä heiltä mahdollista halukkuutta järjestää tilaisuuksia, sekä kiinnostusta ja etukäteistietoa Open Doors -järjestöstä. Päädyimme kuitenkin yhdessä opinnäytetyövalmentajan ja Open Doorsin toiminnanjohtaja Miika Auvisen kanssa siihen tulokseen, että hyödyllisin menetelmä olisi kuitenkin tutkia lähettilästyötä ja tilaisuuksien osallistujien motivaatiota ja kiinnostusta Open Doorsiin. Menetelmänä kehittämiseen päädyttiin käyttämään kvantitatiivista menetelmää, kyselytutkimusta; lomaketta, jonka avulla kysely tehdään tilaisuuden lopussa osallistujille. Toinen kysely päätettiin lähettää Webropol-kyselynä Open Doors -lähettiläille. Webropol-kyselyn etuna on myös valmis analysointia helpottava tilastointi. Kun kysely tehdään kaikille osallistujille tai läheteille samanlaisena, analysointi on helppoa ja siitä saadaan selkeä, yksiselitteinen tulos. Ongelmaksi voisi kuitenkin muodostua se, että kysymysten laatija ymmärtää kysymykset eri tavalla kuin vastaaja, jolloin tulokset vääristyvät. Kysymyksiä osallistujille mietittiin ja testattiin myös muiden Open Doors -lähettiläiden kanssa yhteisessä tapaamisessa. Kysymykset eivät saisi olla liian pitkiä, tai kysymysten määrä liian suuri, ja vastausprosentti olisi tietysti suurempi, jos kysely olisi tarpeeksi lyhyt. Selkeys, hyvä ulkoasu ja kysymysten looginen eteneminen todettiin myös tarpeelliseksi lähtökohdiksi. On myös hyvä muistaa, että kannattaa laittaa helpommat, ”lämmittelykysymykset” alkuun, ja loppupuolelle arkaluonteisemmat kysymykset. Myös liian johdattelevia kysymyksiä kannattaisi kaavaketta suunniteltaessa välttää (Jyväskylän yliopiston graduryhmä 2-4). Paperisen kyselykaavakkeen käyttö todettiin myös käytännöllisimmäksi tavaksi kerätä mielipiteitä tilaisuuksien jälkeen, koska asiat olivat osallistujilla vielä mielessä, ja kaavakkeet sai heti kerättyä talteen. Sähköpostilla tehtävä kysely olisi ollut epävarmempaa, ja voisi kestää oman aikansa saada vastaukset ajoissa analysoitavaksi.

Havainnoin myös osallistujien reaktioita, koska olin itse tilaisuuksissa läsnä; joko lähettiläänä itse esittelemässä, tai keräämässä kyselyn tuloksia. Havainnoissa olisi helppo huomata tunnelmia tilaisuuden edetessä, sekä keskustelun aikana, jolloin osallistuja voi kysyä asioita esittelystä ja tuntemuksista yksityiskohtaisemmin. (Uusitalo, Hannu 93.) Toisenlainen kehittämisidea olisi ollut jalkauttaa ns. Secret Church-eläytymisroolipeli kouluihin ylemmille luokille. Tämä olisi vaatinut kuitenkin myös aikaa käydä kouluilla kokeilemassa sitä, joten voi olla, että aika ei olisi riittänyt työnteon, opiskelun ja luottamustöiden ohella niin aikaa vievään toimintamalliin.

Kyselylomake soveltui hyvin tutkimusmenetelmäksi tutkittaessa sitä, mitä osallistujat ovat tunteneet ja kokeneet tilaisuuksissa. Vaihtoehdot ovat valmiiksi mietityt, ja on helppo ja nopea ruksata sopiva vaihtoehto. Tieto joka saadaan, voisi kuitenkin olla melko pinnallista, ja aina ei voisi helposti todentaa, onko vastaaja ymmärtänyt kysymykset oikein (Ojasalo, Moilanen, Ritalahti 121-122). Kyselyssä mietittiin myös eettiseltä kannalta sitä, että se kerättäisiin nimettömänä, Vastaukset saattoivat olla joissakin tapauksissa sellaisia, joita henkilö ei olisi halunnut julkisesti kertoa.

Menetelmänä kyselykaavake on tämänkaltaisissa tilaisuuksissa hyvä, koska sillä saadaan tuloksia eri-ikäisten, eri taustaryhmien ja tapahtumien laajasta kirjosta. Jos kysymykset mietitään tarkasti, tuloksetkin varmasti antaa vinkkejä, millaista kehitettävää on. Kyselytutkimus kerättiin 5 tilaisuudesta, joista saatiin vastauksia 41 henkilöltä. Webropol-kysely taas lähetettiin, 20 Open Doors-lähettiläälle, ja vastaus saatiin 14 lähettiläältä.

5 KYSELYN TULOKSET JA NIIDEN ANALYSOINTI

Sen jälkeen, kun kyselytutkimus on tehty ja tulokset on saatu, niitä vertailtiin ja analysoitiin. Tuloksista voidaan päätellä, mihin suuntaan lähettilään tehtävää pitäisi kehittää.

Olin aiemmin syksyllä suunnitellut, että olisimme vielä keväällä yhdessä työntekijöiden ja lähettiläiden kanssa kokoontuneet pohtimaan tutkimustyön tuloksia, ja tämän jälkeen ryhtyneet ideoimaan yhdessä menetelmiä, joita jalkautamme seuraavissa Open Doors -lähettilästäpahtumissa. Tapaaminen täytyy siirtää todennäköisesti syksylle 2017, jolloin on enemmän aikaa pohtia tulevaa kautta ja lähettilästoimintaa. Voimme syksyllä myös kokeilla erilaisia toimintamalleja, ja valita niistä sellaiset, jotka selvästi ovat vaikuttavuudeltaan toimivampia, ja jotka motivoivat parhaiten osallistujia tulemaan mukaan ja sitoutumaan Open Doorsin auttamistyömuotoihin.

5.1 Kysely Open Doors -tilaisuuksien osallistujille

Kysely kerättiin yhteensä viidestä eri Open Doorsin tilaisuudesta. Ne kerättiin Lohjan, Tuusulan, Kellokosken, Espoon Tapiolan ja Helsingin Siltamäen evankelisluterilaisen seurakuntien tilaisuuksien osallistujilta.

Lohjan tilaisuus oli kirkossa messun yhteydessä, jossa myös saarnan yhteydessä esiteltiin Open Doorsin toimintaa ja kerrottiin vainottujen kristittyjen tilanteesta.

Osallistujat olivat iältään laidasta laitaan, 20-80-vuotiaita, ja olivat useissa tapauksissa nähneet ilmoituksen tilaisuudesta Länsi-Uusimaa-lehdestä. Kysyttäessä: "Mikä sai sinut tulemaan tähän tilaisuuteen?", useimmat vastasivat syynä olevan kiinnostuksen vainottujen kristittyjen tilanteeseen, ja halun auttaa heitä omassa maassaan. Vastaus siihen, mikä tunne jäi tilaisuudesta päällimmäiseksi, oli yllättävän monella toivo, yllättyminen tiedoista ja jopa syyllisyys. Yksi vastaaja oli kirjoittanut avoimeen kommenttiosioon: "Mistä voin kutsua lähettilään tilaisuuksiin kertomaan Open Doorsista?". Tästä voi päätellä, että tilaisuuksissa voisi enemmän markkinoida sitä, kuinka lähettilään saa kutsuttua tilaisuuksiin.

Tuusulan tilaisuudesta saimme vastauksia kahdeksalta osallistujalta. Keski-ikä oli 70 paremmalla puolella, ja osallistujat olivat seurakunnan vakiokävijöitä. Useimmat olivat saaneet tiedon tilaisuudesta kristillisestä Uusi Tie-lehdestä, joka tietona vaikutti melko yllättävältä. Päällimmäiseksi tunteeksi tilaisuudesta jäi "toivo", sekä yllättyminen kristittyjen laajoista vainoista tietyissä maissa.

Katsellessamme eri tilaisuuksista saamiemme vastauksia, tulokset näyttäytyvät paikakuntakohtaisesti eri tavoin. Kellokosken kirkon lähetyspiiristä tuli vastauksia kuudelta osallistujalta. Osallistujat olivat keski-ikältään noin 60-70-vuotiaita. Moni oli sitä mieltä, että kristittyjen vainoista pitäisi puhua enemmän! Osallistujille Open Doors -järjestö oli vielä tuntematon, joten he olivat hyvin kiinnostuneita tiedoista. Päällimmäisenä tunteena tilaisuuden jälkeen oli ”toivo ja myötätunto”.

Espoon Tapiolassa oli runsas naisenemmistö paikalla kuuntelemassa. Useimmat olivat saaneet tiedon Open Doors -tilaisuudesta Espoon seurakuntien Esse -lehdestä. Osallistujat olivat motivoituneita tietämään vainoista, sekä kiinnostusta olisi ollut tietää myös tilanteesta Suomessa. Monille tieto kristittyjen vainoista useissa maissa oli aivan uutta. Päällimmäisinä tunteina nousi esittelyn jälkeen toivo, syyllisyys, sekä halu auttaa vainottuja.

Helsingin Siltamäen tilaisuuden osallistujat olivat 60-70-vuotiaita naisia ja miehiä, yhteensä seitsemän vastaajaa. Open Doors järjestönä ei ollut heille entuudestaan tuttu, joten he kuuntelivat ja kyselivät kiinnostuneina esitellyistä asioista. Tietoa olisi haluttu saada enemmänkin, ja toive olikin, että ”Tulkaa uudestaan!”.

Kun tarkastelemme yleisesti kaikkien vastaajien ikää, saamme niistä seuraavia tuloksia:

- Naisia oli vastaajista yhteensä 29, miehiä taas 11
- Yli 70-vuotiaita oli 27, 51-70-vuotiaita yhdeksän, 36-50-vuotiaita oli kaksi, 26-35-vuotiaita ei yhtään, ja alle 25-vuotiaita oli yksi henkilö

Harmillista oli, ettei tähän ajanjaksoon, jolloin vastauksia kerättiin, päätynyt yhtään tilaisuutta, jotka olivat suunnattu nuorille. Olisimme saaneet suuremman ja tasaisemman ikähaarukan, ja vastauksissa olisi varmasti ollut enemmän monipuolisuutta. Kysyttäessä hengellistä taustaa, suurin osa, eli 38 vastaajaa, kuului evankelisluterilaiseen kirkkoon. Vastaajista yhdellä ei ollut hengellistä taustaa, yksi sanoi olevansa buddhalainen, ja yksi helluntailaistaustainen. Kysyttäessä, oliko Open Doors Finland

-osallistujalle ennestään tuttu järjestö, 25 henkilöä vastasi, että oli tuttu, kun taas 15 vastaajalle järjestö ei ollut tuttu.

12 vastaajista oli löytänyt tiedon tapahtumasta sanomalehdestä, 13 henkilöä oli saanut tiedon seurakunnan tilaisuudesta, viisi henkilöä internetistä, viisi ystävältä ja yksi oli nähnyt mainoksen kristilliseltä tv-kanavalta.

Kysymykseen "Mikä sai sinut tulemaan tähän tilaisuuteen?", useimmat, noin 85% vastaajista, olivat vastanneet joko kaikkiin vaihtoehtoihin (Kiinnostus Open Doors -järjestöön, Olen kiinnostunut vainottujen kristittyjen tilanteesta, Halu auttaa vainottuja kristittyjä, Tarve tavata tuttuja, Käyn seurakunnan tilaisuuksissa säännöllisesti, Ajan kohta oli sopiva, Muu, mikä?) tai kaikkiin muihin paitsi "Tarve tavata tuttuja"-kohtaan. Vastauksista voidaan päätellä, että koska useimmille Open Doors -järjestö oli tuttu, kiinnostus yleisesti vainottujen kristittyjen tilanteesta oli ymmärrettävä syy tilaisuuteen osallistumiseen. Luonnollista on myös se, että kyseiset henkilöt käyvät myös oman seurakuntansa tilaisuuksissa säännöllisesti. Muutamat vastaajista olivat sitä mieltä, että ainoastaan kohta: "Tarve tavata tuttuja" oli ainoa syy tilaisuuteen osallistumiseen. Heidän kohdallaan myös Open Doors järjestönä oli ennestään tuntematon. Muutamia vastauksia oli tullut myös ainoastaan kohtaan: "Halu auttaa vainottuja kristittyjä".

Kyselykaavakkeen seuraavalla sivulla kysyttiin mahdollisuudesta keskustella ja tehdä kysymyksiä esittelijälle. Suurin osa oli samaa mieltä, että sellainen mahdollisuus oli. Muutamat (2) henkilöä olivat sitä mieltä, että ei ollut tarpeeksi annettu mahdollisuutta keskustella. Kaikki olivat kuitenkin sitä mieltä, että tilaisuus oli kiinnostava ja innostava. Vastaajien mielestä videot ja tekniikka olivat myös toimivia tilaisuudessa.

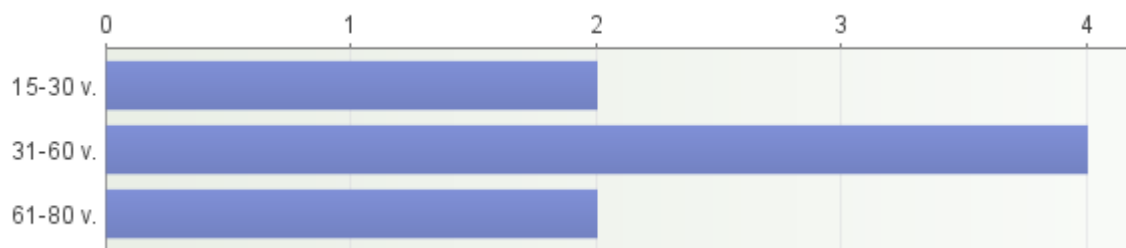
Vaikka kyselyt oli kerätty viidestä eri tilaisuudesta, joissa oli neljässä oli eri puhuja, kaikki olivat sitä mieltä, että esittelijä oli selkeäsanainen ja ammattitaitoinen. Tilaisuuden pituudesta oltiin melkein yhtä mieltä siitä, että "tilaisuus oli sopivan pituinen". Vain yksi henkilö vastasi, että "Tilaisuus oli liian suppea ja lyhyt". Tilaisuuksissa paikalla olleena tästä voisi päätellä, että monet, joille asia oli aivan uusi, olisivat halunneet saada laajemman ja pidemmän selonteon niinkin vakavasta asiasta, kuin kristittyjen tämänhetkiset vainot.

Kysyttäessä päällimmäistä tunnetta, joka tilaisuudesta jäi, vastaukset jakaantuivat ahdistuksesta ja pelosta toivoon. 24 vastaajaa oli sitä mieltä, että "toivo" oli päällimmäisenä tunteena tilaisuuden jälkeen. Näistä henkilöistä myös viidellä oli ruksattu "Yllättynyt - tämä oli uutta". Tästä voi päätellä, että tilaisuuden tarkoitus, se että osallistuja kokee mahdollisuutensa auttaa hänelle näin yllättävässä ja vakavassa asiassa, on onnistunut hyvin. Kolme vastaajaa olivat sitä mieltä, että tunne tilaisuuden jälkeen oli "Ahdistus/pelko", mutta myös yhtäaikaan toiveikas. Kolmella vastaajalla tunne oli "Sekava - en tiedä, mitä ajatella". Pari tilaisuudessa olijaa oli myös vastannut: "Epäusko - minun on vaikea uskoa väitteitä todeksi".

Kun kysyttiin, mikä oli kiinnostavinta esittelyssä, 18 vastaajaa oli sitä mieltä, että "lähettilään selostus vainottujen kristittyjen tilanteesta yleisesti" oli kiinnostavinta. Toiseksi eniten, 7 vastaajaa oli sitä mieltä, että kiinnostavinta olivat "keinot, joilla voimme auttaa vainottuja". Viidellä vastaajista oli ruksattu nämä kummatkin. Yksittäisiä vastauksia oli tullut kohtiin "World Watch -lista", "videot", ja "jonkun tietyn maan tilanne". Kysyttäessä, "Pitäisikö vainottujen kristittyjen tilanteesta puhua enemmän Suomessa?", samaa mieltä vastaajista oli 28 henkilöä. Kukaan ei ollut tästä asiasta eri mieltä.

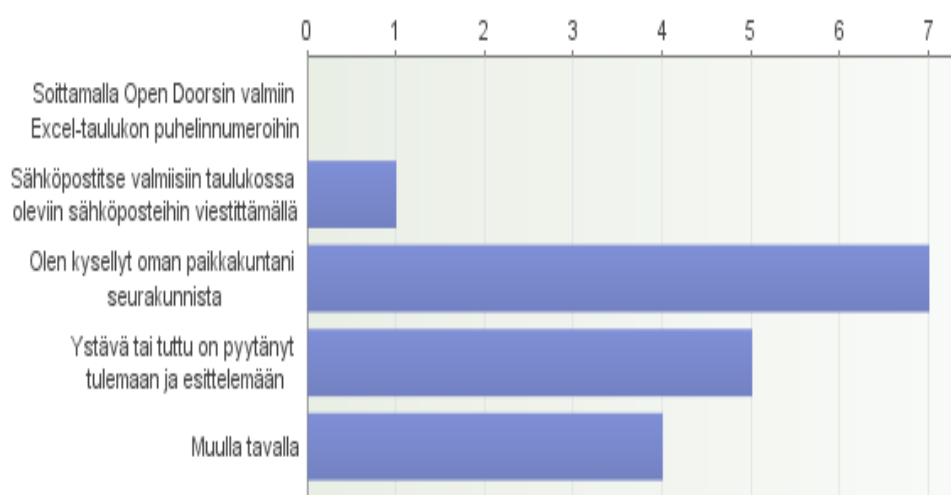
5.2 Webropol-kysely Open Doors -lähettiläille

Kysely Open Doors -lähettiläille lähetettiin maaliskuussa 2017, ja siihen vastasi 14 lähettilästä eri puolelta Suomea. Lähettiläistä suurin osa oli 31-60 vuotiaita, ja naisia oli hieman enemmän (kuva 3.). Lähettiläiltä kyseltiin tilaisuuksien sopimisesta, sisälöstä ja osallistujien reaktioista.

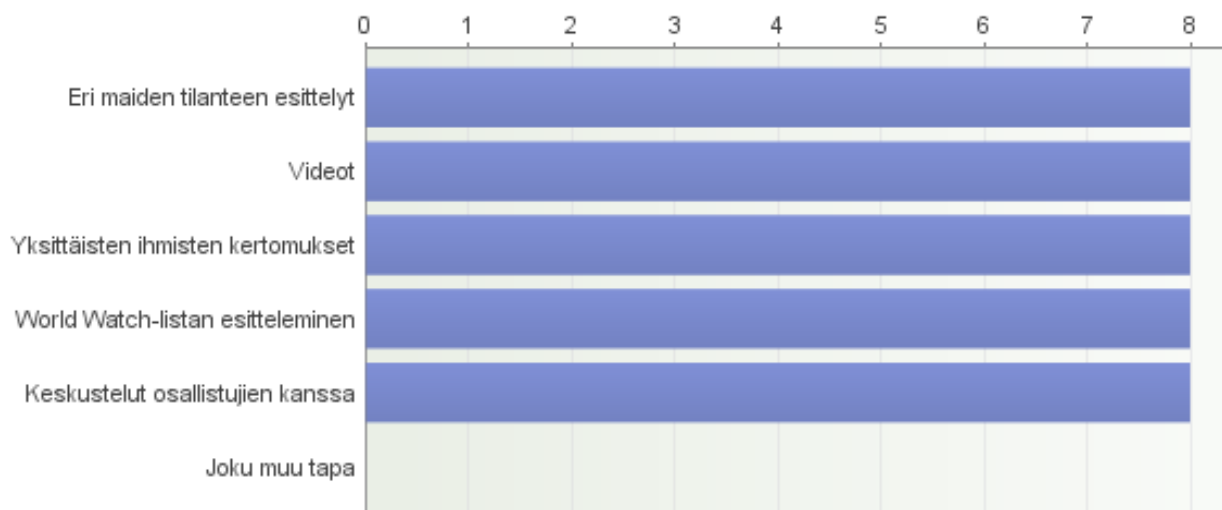
Kuva 3. Lähettiläiden ikähaarukka.

Open Doors -tilaisuuksien sopiminen on tuonut välillä omat haasteensa (kuva 4.), koska esimerkiksi seurakunnissa, joihin yritetään ottaa yhteyttä, työntekijät eivät yleensä ehdi vastata puhelimeen, ja sähköpostivastaustenkin saaminen on hidasta. Kysymykseen, miten lähettiläs on parhaiten saanut sovittua tilaisuuksia, oli selkeästi useimmilla vastauksena, että oli kyselty oman paikkakunnan tapahtumista ja seurakunnista mahdollisuutta tilaisuuden järjestämiseen. Vähiten onnistumisia tilaisuuksien sopimisen kannalta oli valmiin, Open Doorsin Excel -taulukon tarjoamissa kontakteissa. Usein oli käynyt niin, että henkilöt olivat mahdollisesti niin kiireisiä, että heitä ei saatu puhelimella kiinni. Valmiiden sähköpostien kohdalla kävi samoin, eli vastauksia tuli kuulemma hyvin harvoin.

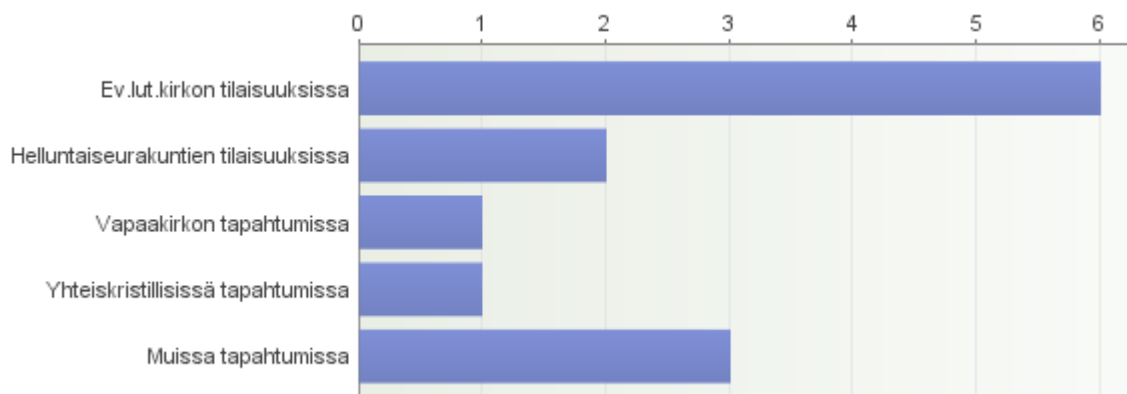
Kuva 4. Tilaisuuksien sopiminen.

Tavat, joilla lähettäjä kertoi Open Doorsin toiminnasta yleisölle, oli vastauksissa valittu tasapuolisesti, eli kaikki vaihtoehdot kuuluivat lähettäjänsä tapoihin kertoa järjestön toiminnasta; maiden esittelyt, videot, yksittäisten henkilöiden kertomukset, World Watch -listan esittely ja keskusteleminen esittelyn jälkeen (kuva 5.).

Kuva 5. Open Doorsin toiminnan esittely.

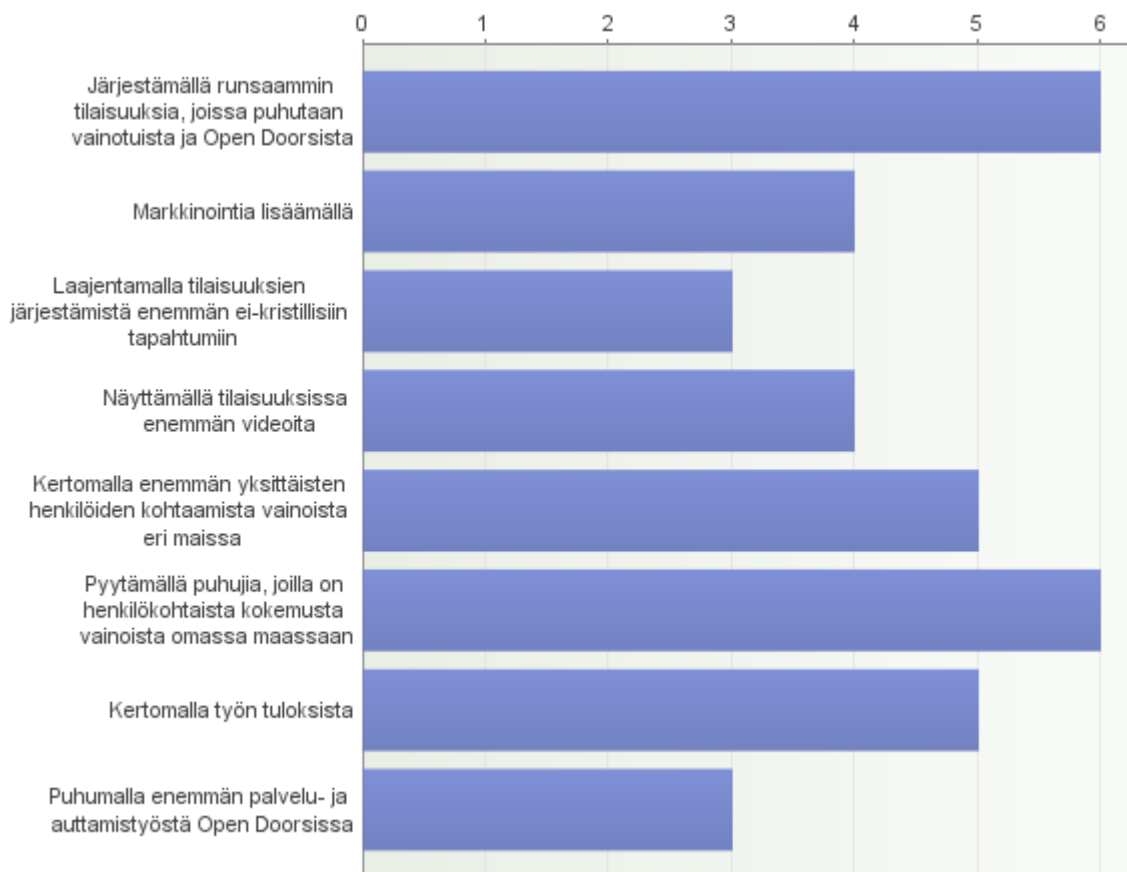
Kun lähettäjäiltä oli kysytty, missä he ovat eniten saaneet olla kertomassa Open Doorsin toiminnasta (kuva 6.), selvästi suurin osa oli pitänyt tilaisuuksia evankelis-luterilaisissa seurakunnissa, ja niiden sisällä olevissa suuremmissa tapahtumissa. Kakkosena vastauksissa oli "muissa tapahtumissa", joten tämän vastauksen kohdalla jäi kiinnostamaan, minkälaisista tapahtumista oli kyse. Useimmat Open Doors -lähettäjätkin kuuluvat evankelis-luterilaiseen kirkkoon, joten yhteyksiä helluntai- tai va-paaseurakuntiin lähettäjäillä oli luonnollisesti vähemmän, kuten vastauksista voi huomata.

Kuva 6. Tilaisuudet.

Kun kysyttiin tilaisuuksien vaikuttavuudesta osallistujiin (kuva 7.), eli millä tavalla lähettiläiden mielestä saataisiin ihmisiä enemmän kiinnostumaan Open Doorsista ja vainottujen auttamisesta, oli useimpien ykkösvaihtoehtona se, että voitaisiin kutsua puhujia maista, joissa ovat kokeneet vainoa. Henkilökohtaisten kokemusten kertominen vainon kokemisesta olisi monen mielestä kiinnostavinta.

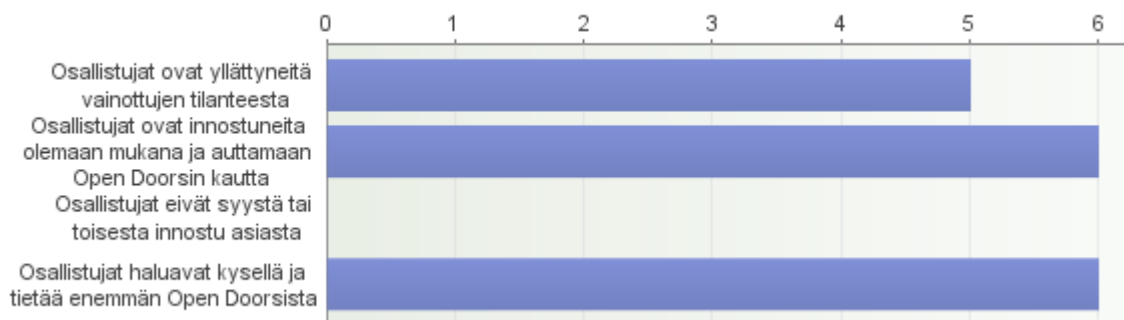
Myös sillä, että tapahtumia saataisiin järjestettyä useammin ja erilaisille kuulijakunnille, olisi vaikutusta Open Doors -järjestön toiminnan tunnettavuuteen, ja kiinnostumiseen vainottujen tilanteesta maailmalla. Myös yksittäisten henkilöiden kertomukset tulivat esille sellaisena aiheena, joka kiinnostaa kuulijoita erityisesti. Samaistuminen ja tunnekokemus tilanteeseen tuovat vainotun kokemukset lähelle.

Kuva 7. Vaikuttamiskeinot.

Lähettiläiltä kysyttiin kokemuksia osallistujien reaktioista ja kommentteista (kuva 8.). Lähettiläät kokivat, että kuulijat olivat innostuneita auttamaan ja saamaan lisää tietoa. Tulos on kaikenkaikkiaan positiivinen järjestön tavoitteiden kannalta, joten tilaisuuksissa kannattaa pitää esille useita asioita, joiden kautta osallistuja pääsee henkilökohtaisesti tukemaan ja avustamaan vainottuja sisaria ja veljiä. Lähettiläät kokivat myös voimakkaasti, että kuulijat olivat innostuneita asioista, joista he kertoivat.

Kuva 8. Osallistujien reaktiot.

Kyselyn tulos vastasi myös omaa arviotani kokemuksista Open Doors -lähettilään tehtävissä. Jälkeenpäin katsellessa vastauksia ja arvioidessani niitä, olisin voinut tehdä juuri lähettiläille laajemman kyselyn tilaisuuksista. Kyselyssä olisi voinut olla vieläkin yksityiskohtaisemmin vaihtoehtoja ja kysymyksiä tilaisuuksien tunnelmista ja kokemuksista. Hyvänä lisänä kehittämismenetelmiin olisi voinut olla myös lyhyt, yhteinen tapaaminen muutamien lähettiläiden kanssa, jossa olisi voinut pohtia vielä kokemuksia tilaisuuksista, sekä yksityiskohtia kyselyn joistakin vastauksista. Kevät oli kuitenkin niin kiireinen, ja yhteistä aikaa olisi ollut erittäin vaikea sovittaa, joten siirämme yhteisen tapaamisen ja pohdinnan syksyyn.

6 LÄHETILÄSTYÖN KEHITTÄMISIDEAT

Open Doors Finland on ollut Suomessa vasta noin puolitoista vuotta, joten tiedotus ja markkinointi ei ole ehtinyt vielä tavoittaa niin paljon sellaisia ihmisiä, jotka haluaisivat kuulla Open Doorsin työstä vainottujen rinnalla, tai liittyä jäseneksi järjestöön. Toimintaa voisi kehittää niin, että löydettäisiin uusia keinoja tiedottaa Open Doorsista niin, että olisi laajemmaltikin halukkuutta tilata kerran kuukaudessa ilmestyvää lehteä tai pyytää Open Doors -lähettilästä tilaisuuksiin esittelemään järjestön työtä. Kiinnostavaa Open Doors -työssä on myös se, miten vähän Suomessa nuoret ihmiset tietävät

kristittyjen tilanteesta, vaikka kristityt ovat suurin ihmisryhmä maailmassa, jota vainotaan. Koska Open Doors on ihmisoikeusjärjestö, olisi toivottavaa, että tietous myös kristittyjen syrjimisestä ja vainoista tulisi laajemmin tunnetuksi. Myös Facebookin päivityksiä, videoita, kertomuksia, ajankohtaisia tapahtumia tulisi edelleen lisätä ja kehittää.

Uutena vaikuttamistyön toimintamallina on suunniteltu laajempaa edellämainittua Secret Church -eläytymistoimintamallia. Lähettilästoiminnassa sitä voitaisiin käyttää mm. nuorten tapahtumissa; kouluissa, seurakuntien leireillä tai rippileireillä. Saman tapaista, draamallista, eläytyvää harjoitusmallia käyttävät myös jotkut järjestöt Suomessa, joiden rauhankasvatustoimintaan se kuuluu yhtenä draamallisena toimintamuotona.

Myös tilaisuuksien järjestämiseen ja sopimiseen voisi löytyä vielä käyttämättömiä keinoja. Vainoista kertominen yleensä voit aiheuttaa joissain ihmisissä ahdistavia ja negatiivisia tunteita, joten Open Doorsin kehittämistyössäkin halutaan ensisijassa antaa osallistujille mahdollisuus auttaa ja vaikuttaa omalta osaltaan; joko osallistumalla taloudelliseen auttamistyöhön, kirjoittamalla kirjeitä vainotuille Open Doorsin kautta, osallistumalla matkoihin tai vaikka rukoilemalla vainottujen puolesta.

Tilaisuuteen osallistujilta kerätyn kyselyn perusteella voidaan tehdä tietynlaisia päätelmiä, mihin suuntaan lähettilästoimintaa voitaisiin kehittää.

Kuulijat kaipaavat kyselytutkimuksen perusteella enemmän tietoa vainotuista, ja monilla oli toive useammasta tilaisuudesta ja käynnistä. Kaivattiin myös tietoa Suomessa olevasta mahdollisesta kristittyjen syrjimisestä tai vainoista. Tarkoitettiinko tällä kristittyjä turvapaikanhakijoita, vai yleistä, tunnustuksellisia kristittyjä kohtaan tapahtuvaa syrjintää, se ei tullut vastauksista selville. Kuitenkin, yhteys maailman vainotuista kristityistä kotimaan tilanteeseen tuntuisi kiinnostavan kuulijoita. Myös mahdollisuudet konkreettiseen vainottujen auttamiseen eri maissa nousi yhdeksi tärkeimmistä aiheista. Voisiko tulevaisuudessa ehkä perustaa ryhmiä, jotka tukisivat tietyn maan vainottuja kirjeillä, rukouksin, tai muilla tavoin. Open Doors -lähettiläs voisi vierailla ryhmän tapaamisissa aika-ajoin ja käydä kertomassa uusimpia kuulumisia. Myös vi-

deoiden runsaampaa esittämistä toivottiin, sekä ajankohtaista tietoa trendeistä vainojen kohdalla, kuten nationalismi Intiassa, tai ääri-islamin muodot Lähi-Idässä.

Vastauksien perusteella lähettilästoimintaa voidaan kehittää seuraavilla ehdotuksilla:

1. Tilaisuuksien sopiminen keskitetysti, sekä laajentaminen voimakkaammin muuallekin, kuin kristillisiin tapahtumiin.
2. Tilaisuuksien saaminen säännöllisiksi useissa seurakunnallisissa pienpiireissä (mm. lähetyspiirit).
3. Lähettilään ”varaamisen” markkinointi tilaisuuksissa enemmän esille.
4. Lähettilään vapaaehtoistoimintaan kuuluvat some-päivitykset Open Doors - Facebook -sivuilta säännöllisesti.
5. Koulutukset ja tapaamiset ainakin kaksi kertaa vuodessa, jolloin päivitetään lähettilään tehtävät.
6. Vainotun, ehkä Suomeen tulleen, kristityksi kääntyneen turvapaikanhakijan vierailut ja kertomukset.
7. Laadukkaiden videoiden (joissa suomennettu teksti) näyttäminen.
8. Auttamiseen keskittyvien osallistujaryhmien perustaminen, ja säännölliset lähettilästapaamiset.
9. Secret Church -draamakeinon käyttäminen esimerkiksi nuorten tapahtumissa.
10. Secret Church -draamakeinon käyttäminen rippikoululeireillä tai isoskoulutuksissa.
11. Yhteisissä lähettilästapaamisissa käydään läpi kehittämis ehdotuksia, ja jalkautetaan niitä mahdollisuuksien mukaan tilaisuuksissa.

Open Doors Finland ry:n mission ja visioiden kirjaaminen ja yhteinen pohdinta työntekijöiden ja vapaaehtoisten kanssa voisi myös innoittaa ja selkeyttää järjestön toiminta-ajatusta. Siitä voisi nousta myös uudenlaista tahtotilaa kehittää lähettilästoimintaa (Heikkala 184). Open Doors -lähettiläiden vastauksissa, jotka liittyvät työn kehittämiseen, viitataan tehokkaampaan verkostoitumiseen, sekä muihin mahdollisiin yhteistyökuviioihin. Toiveet tilaisuuksien jatkuvuudesta ja säännöllisyydestä tulivat myös lähettiläiden vastauksissa esille, sekä edelleen Open Doorsin toiminnanjohtajan

esiintyminen ja järjestön esitleminen kristillisissä ja muissakin medioissa. Myös useimpia kampanjoita toivottiin lähettilästyön tueksi. Eräs kehittämisen aihe voisi olla myös pienpiirien kokoaminen halukkaista osallistujista, jotka edelleen haluaisivat koontua itsenäisesti Open Doorsin innoittamana, ja keskustella syrjittyjen kristittyjen avustamisesta ja tukemisesta esimerkiksi rukouksen kautta.

6.1 Mihin opinnäytetyötä voidaan hyödyntää?

Opinnäytetyötäni kannattaisi hyödyntää vaikuttamistyön kannalta muissa ihmisoikeusjärjestöissä, jotka tekevät vapaaehtoistyötä, ja joissa halutaan tietää, mitkä ovat ne asiat, jotka motivoivat kampanjoihin ja tapahtumiin osallistujia jäsenyyteen ja osallistumaan auttamistyöhön. Opinnäytetyötä voidaan käyttää hyödyksi myös maassamme tehtävää ihmisoikeustyötä turvapaikanhakijoiden parissa silmälläpitäen, tai ihmisoikeusjärjestöjen uskontokasvatustyössä. Lähettilästyön kautta välittyy tieto World Watch -maista, jotka luokitellaan turvattomiksi tai turvallisiksi kristityksi kääntyneille. Sen mukaan, kun Open Doors -lähettilästyö laajenee ja kehittyy, sitä enemmän ajankohtainen ja tarpeellinen tieto etenee.

Lähettilästyö Open Doorsissa soveltuu hyvin yhteisöpedagogin ammattiin, koska työhön sisältyy tilaisuuksien organisointia, ryhmäpedagogiaa, ihmisoikeuskasvatustyötä ja kasvavaa yhteistyötä ja verkostoitumista eri kristillisten järjestöjen ja ihmisoikeusjärjestöjen kanssa, jotka kaikki sisältyvät nimenomaan myös yhteisöpedagogin koulutukseen.

7 MIKÄ ONNISTUI JA MITÄ OLISI VOINUT TEHDÄ PAREMMIN?

Opinnäytetyön aikataulu sujui seuraavasti: lähdin sopimaan 14.12.2016 opinnäytetyötä ja sen suunnitelmien alustavaa esitlemistä Open Doorsin toiminnanjohtaja

Miika Auvisen ja Humakin lehtori Ruut Kaukisen kanssa Kauniaisiin, jossa sijaitsee Open Doors Finland ry:n toimisto. Aloitimme kyselykaavakkeiden laatimisen tammikuun alussa ja kyselyn testaamisen pian sen jälkeen tammikuun aikana. Varsinainen vastausten kerääminen kaavakkeilla Open Doors -tilaisuuksien osallistujilta aloitettiin tammikuun lopussa, ja päätettiin maaliskuun alkupuolella. Webropol-kysely lähettiläille tehtiin maaliskuun aikana. Esittelin opinnäytetyösuunnitelmani ohjaavalle lehtorille 21.3.2017 Humakin valmennustiimissä, jonka jälkeen varsinainen opinnäytetyön kirjoittaminen alkoi. Esittelin opinnäytetyöni huhtikuussa opinnäytetyöseminaarissa, jonka jälkeen työskentelin sen kanssa vielä kesän aikana tehden korjauksia ja lisäyksiä.

Opinnäytetyöni aihe ja kehittämistehtävä löytyi luontevasti omasta kiinnostuksestani kristittyjen tilanteeseen maailmassa ja heidän oikeuteensa toimia vakaumuksensa mukaan ja harjoittaa uskoa. Olin sopivasti hakenut ja päässyt Open Doors -lähettilääksi, joten minulla oli omaa kokemusta lähettilään koulutuksesta ja tehtävistä. Sain kiitettävästi tietoa toiminnanjohtajalta, sekä kansainvälisiltä järjestön sivuilta Open Doorsin toiminnasta. Lisäksi sain osallistua matkalle, josta sain aivan konkreettista kokemusta kristityn vähemmistön tilanteesta ja sain tutustua moneen eri yhteistyötahoon ja -järjestöön paikallisesti. Paikallinen, kristittyyn vähemmistöön kuuluva opas kertoi koko matkan ajan arvokasta tietoa maan tilanteesta, joten olin kiitollinen tästä lähettilään tehtävään kuuluvasta matkasta.

Koska työskentelin koko opinnäytetyön kokoamisen ajan täysipäiväisesti, aika lukemiseen ja tiiviiseen opinnäytetyön tekemiseen jäi alkuvuodesta vähälle. Onneksi olin ehtinyt aloittaa kyselylomakkeiden suunnittelun jo ajoissa ennen vuodenvaihdetta, joten sain varattua aikaa kyselyn keräämiseen viidestä eri tilaisuudesta. Jos olisi ollut enemmän aikaa vierailla kyselykaavakkeiden kanssa pidemmän aikavälin tilaisuuksissa, vastauskoonti olisi ollut laajempi ja merkittävämpi. Nyt tilaisuudet, joissa olin, olivat turhan samankaltaisia, jos tutkii osallistujien ikää, taustaa ja osallistujamäärää tilaisuuksissa.

Kyselyn kautta saatiin kuitenkin mukavasti mielenkiintoisia vastauksia, ja melkein kaikki tilaisuuksien osallistajat vastailivat mielellään tilaisuuden lopussa kysymyksiin. Oli myös kehittävää käydä muiden lähettiläiden pitämässä tilaisuuksissa, koska niissä näkyi, kuinka eri tavoin samoista asioista voi kertoa, ja millaisia esittelymalleja käyt-

tää. Toiset näyttivät paljon videoita, toiset lähettiläät kertoivat tarinoita, ja toisilla oli runsaasti tietoperustaa eri maiden tilanteesta.

Kyselyn tuloksia ja niiden analysointia olisi voinut vielä yhdessä lähettiläiden kanssa pohtia, jotta varsinaista kehittämistehtävää olisi viety eteenpäin. Nyt, kun opinnäyte-työni on tehty, seuraava suunnitelma koskeekin lähettiläiden yhteistapaamista ja kyselyjen analysointia yhdessä, sekä kehittämisehdotusten yhteistä pohtimista ja arviointia. Näistä saatuja tuloksia jalkautamme sitten seuraavissa syksyn ja kevään Open Doors -tilaisuuksissa.

LÄHTEET

Ainakin 44 kuoli kahdessa pommi-iskussa kirkkoihin Egyptissä 2017. Ulkomaat. HS.

<http://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000005163144.html>

Evl.kirkon sakasti 2015. Jokainen on osallinen. Kirkon vapaaehtoistoiminta.

[http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/F772D7BC236419FAC2257E34002FE352/\\$FILE/Jokainen%20on%20osallinen%20-%20Vapaaehtoistoiminnan%20linjaukset%20lopulliset2015.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/F772D7BC236419FAC2257E34002FE352/$FILE/Jokainen%20on%20osallinen%20-%20Vapaaehtoistoiminnan%20linjaukset%20lopulliset2015.pdf)

Hakkarainen, Outi & Kontinen, Tiina (toim.). Vapaaehtoisuus kehitysyhteistyössä. Kepan raporttisarja. Kehitysyhteistyön palvelukeskus 2008.

<https://www.kepa.fi/tiedostot/julkaisut/vapaaehtoisuus.pdf>

Heikkala, Juha 2001. Järjestön strategia. Käsikirja elinvoimaisen tulevaisuuden luomiseen. Tampereen yliopisto. Tampere.

Hiilamo, Heikki & Hiilamo, Kirsi 2007. Apua? Lähimmäisyyden perusteet. Kirjapaja, Jyväskylä

Hiltunen, Leena. Graduryhmä 2007. Metodina kyselytutkimus. Jyväskylän yliopisto.

<http://www.mit.jyu.fi/ope/kurssit/Graduryhma/PDFt/kyselytutkimus2.pdf>

Ilvonen, Anne (toim.) 2011. Miten vaikutan? Kansalaistoimijan vaikuttamisopas on kuin kansanvalta. OK-opintokeskus.

Ilvonen, Anne 2007. Miten vaikutan? Kansalaistoimijan vaikuttamisopas. Opintotoiminnan keskusliitto. Helsinki.

Islamistien vaino ajoi meidät Suomeen 2017. Kirkko & Kaupunki. Viitattu 06.04.2017.

<https://www.kirkkojakaupunki.fi/-/islamistien-vaino-ajoi-meidat-suomeen>

Kansainvälistä suojelua koskevat päätökset. Turvapaikka ja kansainvälinen suojelu. Maahanmuuttovirasto 2017. Viitattu 28.8.2017.

http://www.migri.fi/turvapaikka_suomesta/turvapaikan_hakeminen/paatos/turvapaikka_ja_kansainv%C3%A4linen_suojelu

Kristittyjen vainot. Johnson, Todd et al.: Christianity in its Global Context, 1970–2020. Center for the Study of Global Christianity.

Laimio, Anne & Välimäki, Sari 2011. Vapaaehtoistoiminta kehittyy. Keski-Suomen Sosiaaliturvayhdistys. Jyväskylä.

Leskinen, Tapio 2003. Globaalin auttajan arvot ja moraali. Tutkimus suomalaisten asennoitumisesta ja osallistumisesta vapaaehtoiseen kehitysyhteistyöhön. PhD thesis. Helsingin yliopisto. Helsinki.

Niiranen, Miikka 2014. Kristityt ovat maailman vainotuin uskonnollinen ryhmä. Uusi Tie.

<https://uusitie.com/kristityt-ovat-maailman-vainotuin-uskonnollinen-ryhma/>

Norvanto, Jukka 2017. Vainottu. Perussanoma Oy. Kauniainen.

Ojasalo, Katri & Moilanen, Teemu & Ritalahti, Jarmo 2014. Kehittämistyön menetelmät. Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Sanoma Pro Oy. Helsinki.

Open Doors Finland. Tietoa Open Doors Finland -järjestöstä. Viitattu 16.02.2017.
<https://opendoors.fi/>

Open Doors International. Tietoa kansainvälisestä Open Doors-järjestöstä. Viitattu 18.02.2017.
<https://www.opendoors.org/>

Open Doors International, toimintakertomus 2015. Open Doors Annual Report 2015.
<https://www.iie.org/Why-IIE/Announcements/2015-Open-Doors-Data>

Religious Hostilities Reach Six-Year High 2014. Pew Research Center.
<http://www.pewforum.org/2014/01/14/religious-hostilities-reach-six-year-high/>

Riikonen, Satu & Nyman, Tarja 2015. Moninainen ja kehittyvä järjestötoiminta. Elinvoimaisuutta ja uudistavaa ajattelua toimintaympäristön muutoksessa. Humanistisen ammattikorkeakoulun julkaisuja, 10. Humak. Helsinki

Ruoho, Timo 2015. Koptikristittyjen aseman muuttuminen Egyptin poliittisessa kuohunnassa 2011–2012. Pro gradu. Yleinen kirkkohistoria. Teologinen tiedekunta. Helsingin yliopisto.
<https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/155469/RuohoTimoProGradu.pdf?sequence=1>

Thomas Schirrmacher 2015. WEA, World Evangelical Alliance. Viitattu 06.04.2017.

<http://www.worldea.org/howeare/leadership/thomas-schirrmacher>

Ulkoasiainministeriön julkaisuja 7 / 2009. Valtioneuvoston selonteko Eduskunnalle suomen ihmisoikeuspolitiikasta 2009. Helsinki 2009.

Uusitalo, Hannu 2001. Tiede, tutkimus ja tutkielma. Johdatus tutkielman maailmaan. WSOY. Helsinki.

Valtioneuvoston selonteko Eduskunnalle Suomen ihmisoikeuspolitiikasta 2009. Ulkoasiainministeriön julkaisuja 7/2009

Varhaiskirkon aika/ 05. Marttyyrien aika. Internetix -oppimateriaalit. Otavan Opisto. Viitattu 14.08.2017.

http://opinnot.internetix.fi/fi/materiaalit/uo/uo1/1_varhaiskirkon_aika/05_marttyyrien_kirkko?C:D=1466106&m:selres=1466106

World Watch Monitor 2017. Viitattu 26.4.2017.

<https://www.worldwatchmonitor.org/>

YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus. 18. artikla.

<http://www.un.org/en/sections/what-we-do/protect-human-rights/index.html>

LIITTEET

1.

Open Doors -kysely tilaisuuksiin osallistujille:

<file:///C:/Users/OMISTAJA/Downloads/ODkyselylomak20170205.pdf>

2.

Open Doors -webropol-kysely lähettiläille:

<https://www.webropol-surveys.com/Preview/PreviewQuestions.aspx?nocache=3173>

3.

Open Doors -rukousskalenteri, syyskuu 2017:

<https://opendoors.fi/wp-content/uploads/2017/04/OD-Rukous-syyskuu-2017.pdf>

